

lesmap

Inhoud

Inleiding	3
Last Minute	4
Vorbereiding	5
Nabespreking	6
Werkproces	13
Tekstfragmenten	15
Aanvullend lees- en kijkmateriaal	19
fABULEUS	20

Inleiding

Beste leerkracht,

Binnenkort gaat u met uw klas kijken naar *Ik ben geen racist*: een theatermonoloog van fABULEUS, gespeeld door Braam Verreth. Op enkele maanden tijd verandert een doodgewone jongen in de meest gezochte persoon van België. Vanuit zijn schuilplaats vertelt hij over zijn ontmoeting met Jan Breidelman, de leider van de politieke partij Rechtvaardig België, die een aantal extreme standpunten inneemt ten aanzien van moslims en immigratie in België. Braam wordt partijsecretaris van deze partij en maakt van dichtbij mee hoe alles volledig uit de hand loopt.

Deze lesmap kan u helpen het theaterbezoek nog interessanter te maken voor uw leerlingen en voor uzelf. Het is belangrijk om de leerlingen wel kort in te leiden op het theaterbezoek, maar u mag de voorbereiding tamelijk algemeen houden. De inhoudelijke bespreking lijkt ons eerder iets voor achteraf. Zo kunnen de leerlingen onbevooroordeeld kijken en dat zal achteraf interessantere discussies opleveren.

U en uw leerlingen kunnen ook eens een kijkje nemen op www.fabuleus.be . We hebben een mooie website (al zeggen we het zelf) waarop u nog veel meer informatie vindt over wie wij zijn en wat we doen. Op de pagina van *ik ben geen racist* kan u doorklikken naar de **blog, een online dagboek over het maakproces** van deze voorstelling. Op de site kan u ook uw reacties op de voorstelling kwijt. U mag d leerlingen zeker aanraden om dat te doen. Het is altijd boeiend om te lezen wat onze voorstellingen losweken.

U kan uw reacties ook per mail kwijt op info@fabuleus.be of via de post fABULEUS, Vaartkom 4, 3000 Leuven.

Veel plezier!

Last Minute

Het gezelschap

Al 15 jaar biedt fABULEUS jonge mensen een professioneel kader om theater- en dansproducties te maken. Jong theater- en danstalent - zowel jongeren als jongprofessionelen - en meer ervaren makers werken er samen. De creaties worden gepresenteerd aan een ruim publiek, met speciale aandacht voor jongeren en kinderen. Dat deze investering in jong talent wel degelijk rendeert, blijkt uit het intussen groot aantal jonge mensen die als speler, danser, maker, dramaturg of vormgever vanuit of via fABULEUS naar opleidingen en andere gezelschappen en culturele contexten in Vlaanderen, Nederland en daarbuiten zijn doorgestroomd. Maar even belangrijk vinden we de unieke ervaring die al deze jongeren opdoen, ook als die uiteindelijk niet tot een artistieke carrièrekeuze leidt. Op 15 jaar tijd creëerde fABULEUS in totaal meer dan 60 producties.

De voorstelling

Zijn alle mensen wezenlijk gelijk? Is de Islam vrouwonvriendelijk? Mag dat gezegd worden? Staat een nachtwandeling door Anderlecht gelijk aan zelfmoord? Is Braam een echte naam? Ben ik een racist? Een gewone jongen raakt toevallig verzeild in een islamofobe partij. Ongewild wordt hij de gevaarlijkste en meest gezochte jongeman van het land. Scenograaf Wannes Deneer maakt van de schuilplaats van de jongen een intrigerende multimediale ruimte. Naar de gelijknamige jeugdroman van Per Nilsson.

Duur

De voorstelling duurt ongeveer anderhalf uur.

Credits

Bewerking en dramaturgie - Ruth Mellaerts. Regie - Dirk De Lathauwer
Spel - Braam Verreth. Scenografie en media - Wannes Deneer

Vorbereiding

Het is zeker niet de bedoeling dat u de leerlingen al zoveel informatie geeft dat elke confrontatie (en daarmee ook elke verrassing of nieuwsgierigheid) uitgesloten wordt. Anderzijds mogen ze natuurlijk wel weten dat ze naar een voorstelling gaan kijken en waarover die zal gaan.

Het is zeker belangrijk dat ze de codes van het theater kennen. Leerlingen die compleet uit de lucht vallen wanneer ze voor de schouwburg geparkeerd worden, zijn niet het meest ideale publiek.

Voor Ik ben geen racist volstaat het waarschijnlijk om te vertellen dat ze naar een monoloog gaan kijken die het verhaal vertelt van een zeventienjarige jongen, Braam. Braam moet zich verschuilen omdat hij ongewild de meest gezochte persoon van het land is geworden. Hij vertelt dat hij in een politieke partij terecht is gekomen die fel anti-Islam was. De uitspraken van Jan Breidelman, de partijleider van Rechtvaardig België, hebben ervoor gezorgd dat de situatie in België volledig uit de hand is gelopen. Braam wordt gezien als één van de kopstukken van Rechtvaardig België en moet daarom op de vlucht slaan.

Nabespreking

Ik ben geen racist is een interessante voorstelling om leerlingen onbevooroordeeld naar te sturen en om dan achteraf genoeg tijd uit te trekken voor de nabespreking.

De standpunten die erin verkondigd worden, kunnen behoorlijk verwarrend zijn. Dat is ook de bedoeling. Het lijkt een goed idee om de nabespreking voornamelijk te voeren door open vragen te stellen aan de leerlingen. Verder is het aangewezen om de discussie op die manier te modereren dat de leerlingen niet in ja-nee-discussies terecht komen. **Het is minder belangrijk te weten wat ieders standpunt over het hoofddoekendebat is, dan meer algemeen proberen bloot te leggen hoe complex de hele problematiek van racisme is en hoe onmogelijk het lijkt om één juist antwoord of één juiste oplossing te formuleren op de vragen en problemen die in de voorstelling worden aangehaald.**

Hieronder volgen eerst enkele algemene vragen waardoor de leerlingen hun eerste indrukken van de voorstelling kunnen vertellen. Daarna volgt een specifiek luik dat zich toespitst op de inhoudelijke vragen die *Ik ben geen racist* oproept.

Algemene vragen

- Wie heeft er genoten van de voorstelling. Wie niet?
- Probeer zo precies mogelijk te omschrijven wat je goed of slecht vond aan de voorstelling.
- Welke beelden zijn je bijgebleven? Waarom?
- Was het zoals je verwacht had? Was het anders?
- Mocht het voor jou korter duren of juist langer? Waren er bepaalde scènes die langer mochten duren?
- Voelde je je betrokken bij de voorstelling? Welke emoties riep het stuk op? Hoe voelde je je achteraf?
- Zijn er bepaalde flarden van de tekst bijgebleven? Waarom?

- Kon je het verhaal gemakkelijk volgen en als dit niet altijd zo was, vond je dat dan storend of vervelend?
- Wat vond je van het einde? Wat zou hier de bedoeling van geweest zijn?

Vragen over het personage

- Hoe sta je tegenover Braam? Vond je hem sympathiek? Welke indruk maakte hij op je?
- Welke veranderingen ondergaat Braam doorheen het verhaal?
- Herkende je ook iets van jezelf in hem? Vind je die herkenning belangrijk?
- Viel de acteur samen met zijn personage? Speelde hij geloofwaardig? Wanneer wel, wanneer niet?
- Wat kan je zeggen over zijn acteerstijl?
- Kan je de eerste drie vragen ook beantwoorden voor het personage van Jan Breidelman?

Vragen over het decor, licht en de muziek

- Wat vond je van de muziek? Zou je zeggen dat deze diende als versiering of als sfeerschepping of vertelde ze ook een verhaal op zich?
- Welke verschillende emoties riep de muziek op?
- Wat vond je van het decor? Wat heb je allemaal onthouden? Hoe wordt het decor gebruikt?
- Welke sfeer wordt er gecreëerd met decor, licht en muziek? Was dit heel de voorstelling hetzelfde?

Inhoudelijke vragen

Een multiculturele samenleving, niet altijd eenvoudig

- Wat wordt bedoeld met de term 'multiculturele samenleving'? Leven wij in een multiculturele samenleving?
- Om welke redenen komen migranten naar België?
- Kom je zelf vaak in aanraking met andere culturen? Wanneer? Hoe voel je je daarbij?

We leven in België met tien miljoen mensen, niet al die mensen zijn hier geboren. Sommige zijn hier geboren, maar hebben ouders, of grootouders die van een ander land komen. Immigranten of allochtonen, mensen die niet 'oorspronkelijk' van België zijn, hebben vaak andere gewoontes en tradities, soms ook een andere godsdienst, ze hebben een eigen cultuur. Het is niet altijd eenvoudig om met verschillende culturen in één land samen te wonen, samen te werken, samen te leven.

In *Ik ben geen racist* probeert de partij Rechtvaardig België de problemen die deze 'botsing van culturen' met zich meebrengt, bespreekbaar te maken. De partij verwijt de andere partijen dat ze steeds maar doen alsof er niets aan de hand is, alsof hun neus bloedt. Ze zeggen dat ze willen praten over wat er in België gebeurt, ze zeggen dat ons land de mensen die hier zijn komen wonen niet goed heeft opgevangen, en dat er daarom nu problemen zijn. Ze zeggen dat een groot deel van de allochtonen in Brussel werkloos is, en leeft van een uitkering. Ze zeggen dat dat de maatschappij erg veel geld kost.

- Bestaat er in België een politieke partij die gelijkaardige dingen zegt?
- Ben je het eens met de standpunten van Rechtvaardig België? Waar ben je het mee eens? Waar ben je het niet mee eens?
- Ben je soms bang als je in contact komt met een andere cultuur? Hoe komt dat denk je?

Wij en zij. In het slordige, of bewust manipulatieve, gebruik van de eerste persoon meervoud, het kleine, ogenschijnlijk onschuldige woordje wij, rust het grootste gevaar en de grootste dreiging. 'Wij' is altijd gevaarlijker dan 'zij'.

(Leroy O'Hara, 'Selected Writings')

- Wat zou er bedoeld worden met bovenstaand citaat? Ben je het daar mee eens?
- Kan je dit citaat toepassen op de situatie in België? Wie zijn 'wij' en wie zijn 'zij' dan?

Vrijheid van meningsuiting

“De vrijheid inlichtingen en denkbeelden van welke aard ook te vergaren, te ontvangen en door te geven, ongeacht grenzen en ongeacht de vorm, ” zo wordt de vrijheid van meningsuiting vandaag nog steeds omschreven in het VN-verdrag. Dit wordt in het daaropvolgende artikel meteen iets nauwer gedefinieerd: “oproepen tot rassengeweld, uitingen van haatzaai, oorlogspropaganda en oproepen tot nationalistische, raciale of religieuze haat die aanzet tot discriminatie, vijandigheid en geweld vallen hier buiten.” Ook in België is de vrijheid van meningsuiting niet alleen één van de fundamenteën van onze wetgeving, maar ook heel belangrijk voor ons dagelijks leven en de manier waarop we omgaan met elkaar.

- Ben je in België vrij om te zeggen wat je denkt? Kan je voorbeelden geven van gevallen wanneer dat niet zo is?

De Nederlandse politicus Pim Fortuyn verklaarde in 2002 het volgende: “Ik wil af van dat rare grondwetartikel ‘gij zult niet discrimineren’, als dat artikel betekent dat mensen geen discriminerende opmerkingen meer mogen maken.” Fortuyn was een politicus die fel anti-islam was. Zo zei hij verschillende keren dat hij de islam een ‘achterlijke cultuur’ vond. Hij wilde met zijn partij praten over die problemen die er in Nederland waren en die volgens hem grotendeels veroorzaakt werden door het te grote immigratiecijfer. Volgens hem waren de ‘islamisering’ en het ‘religieus fundamentalisme’ de grootste bedreigingen voor Nederland. Hij werd door de media

en de andere politici vaak een 'populist' genoemd. Op 6 mei 2002 werd Fortuyn vermoord door een milieuactivist, die het niet eens was met Fortuyns extreme standpunten. Na deze moord barstte er in Nederland een hevige discussie los over de vrijheid van meningsuiting.

- Zeg jij soms dingen die kwetsend zijn voor anderen?
- Vind jij dat je daar het recht toe hebt?
- Vind je dat iedereen altijd het recht heeft om te zeggen wat hij denkt, ook als dat kwetsend of beledigend kan zijn voor anderen?
- Wat betekent het 'politiek correct' te zijn? Wanneer is dat goed? Wanneer niet?
- Kan je met woorden mensen aanzetten tot daden? Ben je dan verantwoordelijk voor die daden? Ook als je ze zelf niet gepleegd hebt?

In de voorstelling wordt Braam neergestoken door een allochtone jongen. Tijdens een persconferentie vertelt Braam wat er gebeurd is en hij noemt de jongen een lafaard. Hij zegt ook dat de jongen Mahmoed Baylan heet. Kort daarna wordt Mahmoed vermoord. Braam weet niet door wie, maar hij weet dat het gebeurd is omdat hij Mahmoeds naam heeft genoemd. Breidelman houdt Braam daarop het volgende voor:

“We kunnen nooit voorzien wat de gevolgen van onze daden zijn. We kunnen geen verantwoordelijkheid opnemen voor dingen waarover we geen controle hebben.”

- Wat vind je van deze uitspraak?
- Hoe kan je zeker weten wat de gevolgen zullen zijn van de woorden die je zegt?

Retoriek en manipulatie

In de voorstelling neemt het politieke discours van Jan Breidelman een behoorlijk belangrijke plaats in. Zijn manier van praten, maar ook de inhoud van zijn uitspraken doet andere politici al snel concluderen dat hij een 'populist' en een 'racist' is. (Een van de tekstfragmenten achteraan in de lesmap is de scène waarin Breidelman in een televisiedebat zijn mening geeft over immigratie. Misschien is het handig om deze tekst eerst nog even te bekijken.)

- Was je het daarmee eens? Waarom wel? Waarom niet?
- Wat betekent 'populisme'? En hoe zou je 'racisme' definiëren?

In de voorstelling zegt Braam dat de definitie van een racist de volgende is: "Iemand die gelooft dat er *wezenlijk* verschil is tussen zwart en blank en rood en geel en bruin. En dat sommige mensen *wezenlijk* meer waard zijn dan anderen."

De definitie van racisme volgens de Van Dale is de volgende:

- opvatting dat het ene ras superieur is aan het andere en, daaruit voortvloeiend, dat ten aanzien van het ene ras andere maatstaven kunnen (mogen) worden
- 1 . aangelegd dan ten aanzien van het andere
synoniem: rassenwaan
 - 2 . discriminatie op grond van het ras
 - 3 . (metonymisch) uiting van rassenwaan

En populisme is volgens Van Dale:

- richting in de Franse literatuur omstreeks 1930, die belangstelling vroeg voor het
- 1 . leven van de lagere volksklassen en de beschrijving daarvan in zijn eigen stijl
politieke stroming die een sterke en directe band tussen leiders en volk voorstaat
 - 2 . en die in praktijk de weg opent voor eenhoofdig, charismatisch leiderschap
waarbij overheidsbureaucratie en partijorganisatie buitenspel gezet worden
 - 3 . (politiek) populaire, oppervlakkige, (enigszins) demagogische betoogtrant

- Wat vind je van deze definities?
- Zou je op basis van deze definities zeggen dat Breidelman een populist of een racist is? En Braam?

Braam zegt vaak over zichzelf dat hij maar een eenvoudige jongen is, dat hij niet veel van politiek afweet. Naarmate de voorstelling vordert heeft Braam steeds meer het gevoel dat hij geen controle heeft over de dingen die gebeuren.

- Waarom zou Breidelman uitgerokend aan Braam gevraagd hebben om partijsecretaris van Rechtvaardig België te worden, denk je?
- Wat overtuigt Braam om voor Breidelman te gaan werken?
- Hoe verhouden Breidelman en Braam zich tegenover elkaar? Hoe zou je hun relatie omschrijven?
- Laat Braam zich te gemakkelijk doen?
- Had Braam moeten of kunnen voorzien wat er zou gebeuren?
- Denk je dat Breidelman volledig te vertrouwen was? Had hij alleen maar goed bedoelingen?

Werkproces

De roman

In 2008 las Dirk De Lathauwer, de regisseur van *Ik ben geen racist*, het gelijknamige boek van de Zweedse schrijver Per Nilsson. Het verhaal intrigeerde hem zo dat hij besloot er een theatervoorstelling van te maken. In het Zweeds heet Per Nilssons boek *Svenne*, dat is de naam van het hoofdpersonage. In het Zweeds is Svenne een veel voorkomende eigennaam. Allochtone jongeren gebruiken deze naam echter ook als scheldnaam voor autochtonen. Dat maakt van Svenne het prototype van de 'gewone, eenvoudige jongen'. Meteen na het lezen van het boek, viel het op hoeveel parallellen er te trekken waren met actuele gebeurtenissen. Zo leek de figuur Pim Fortuyn bijna een blauwdruk van Nils Dackeman, die in de roman de leider is van Rechtvaardig Zweden. Opvallend aan deze Nils Dackeman was ook de moeilijkheid om hem als politicus in één hokje te duwen. Sommige van de standpunten die hij in de roman verkondigt, lijken behoorlijk links, communistisch bijna, andere associeer je dan weer bijna automatisch met rechts. Bovendien sprak het boek ook vrijwel meteen aan omdat Svenne een sympathiek en redelijk onschuldig personage is en in tegenstelling tot veel hoofdpersonages van jeugdromans ook niet al te intellectueel is. Hij is écht een eenvoudige jongen, en zijn naïviteit en verwarring doorheen het boek, maken de roman ook zo meeslepend.

De bewerking

In 2010 begon dramaturge Ruth Mellaerts aan de bewerking van de roman *Ik ben geen racist* naar een theatertekst. Daarbij doken meteen enkele vragen op: laat je het verhaal zich afspelen in Zweden, of zet je het verhaal over naar België. De tweede optie leek interessanter, Per Nilsson schreef tenslotte zelf ook een verhaal over zijn eigen land. Een verhaal waarvan je als lezer weet dat het niet vertelt over de werkelijke politieke situatie in Zweden, maar over een mogelijke politieke situatie. Het boek stelt ons voor een hypothese. Het wil ons doen nadenken over onze eigen maatschappij, maar ook over onszelf, als individu. Wat denken we zélf over immigratie, de islam, onverdraagzaamheid of racisme? Is het wel zo eenvoudig om

daar een duidelijk antwoord op te formuleren? In de zomer van 2010, terwijl België in volle politieke crisis zit, wordt de tekst van *Ik ben geen racist* voltooid. We kiezen ervoor over België te spreken, en niet over een onafhankelijk Vlaanderen. Omdat dat ons te ver weg zou drijven van de vragen die Per Nilsson wilde stellen met zijn roman en die ons van het begin af aan zo intrigeerden en bezig hielden dat we er een voorstelling over wilden maken.

De repetities

Van augustus 2010 tot oktober 2010 werd er intensief gewerkt aan *Ik ben geen racist*. Acteur Braam Verreth en scenograaf Wannes Deneer vervolledigden het team. Er werd veel gepraat over de inhoud van de voorstelling, maar ook werd er uitgeprobeerd wat het meest geschikte decor zou zijn om *Ik ben geen racist* in te spelen. Eind september vonden de eerste try-outs plaats in het Entrepot, de werkruimte van FABULEUS. Midden oktober tenslotte gaat de voorstelling in première. **Meer informatie over het repetitieproces van *Ik ben geen racist* is te vinden op onze blog: www.fabuleus.be**

Tekstfragmenten

Tekstfragment 1

Ik ben Braam.

Ik ben zeventien

en ik ben de meest gezochte persoon van België.

lacht

Ik bedoel, kijk nu 's goe naar mij.

Da kan toch nie.

Als ze mij vinden is 't met mij gedaan denk ik.

Ze zijn in mijn huis geweest, eerst van die linkse anarchisten, krakers, veganisten, ge weet wel. Ze hebben de garage in de fik gestoken, dan is de brandweer waarschijnlijk gekomen, dan de politie, dan de journalisten, ze hebben de burenen geïnterviewd, mijn klasgenoten, mijn vrienden.

Danne,

Danne lachte gewoon en zei dat ik ne goeie maat was, zijn beste maat, altijd geweest.

Dat er niks mis was met mij, da ze veel leugens vertellen.

Danne heeft mij nie verraden.

“Ja, ik had het zien aankomen” “Ja, het land was een tijdsbom, het moest ontploffen, het ging ontploffen, da wist iedereen”

Da's achteraf gemakkelijk gezegd hè.

Ineens wist iedereen het op voorhand.

Ineens had iedereen wel door hoe het allemaal in elkaar zat.

Kan nie.

Niemand kon het weten.

Ik was erbij hè.

Van helemaal in het begin tot helemaal op het einde.

Of toch bijna het begin tot bijna voor het einde.

Ik was erbij en ik wist het nie,

ik zag het nie, ik begrijp het nog altijd nie.

Dus al die losers die nu vanuit hun zetel commentaar geven en al die journalisten die nu beginnen schrijven da ik altijd ne racist ben geweest, dat mijn vader ne racist was, dat mijn vrienden racisten waren, da ze allemaal hun smoel houden, want ze weten er niks van.

Ik ben geen racist.

Nooit geweest, nog altijd nie.

En mijne pa en mijn vrienden ook nie.

Tenzij het racistisch is om soms 's een Vlaams lied op te zetten. Tenzij het racistisch is om een vlag op uw slaapkamer te hebben, of om uw haar kort te scheren of om zo 's op café, als ge teveel gedronken hebt, te vechten. Soms met een buitenlander ja. Dat gebeurde wel eens.

Maar de definitie van een racist is nog altijd "iemand die gelooft dat er *wezenlijk* verschil is tussen zwart en blank en rood en geel en bruin". En da sommige mensen *wezenlijk* meer waard zijn dan anderen.

Ik nie.

Ik geloof da we *wezenlijk* gelijk zijn.

Natuurlijk zijn er verschillen in gebruiken en tradities enzo, sommige daarvan kunt ge goe vinden en sommige nie, maar da heeft niks te maken met racisme.

Bij ons op de voetbal zitten twee Marokkanen, Youssef en Omar. Die mannen kunnen goe sjotten, da zijn mijn vrienden. Vorig jaar heb ik de Youssef een voetbaltruitje van Real Madrid gegeven voor zijn verjaardag. Een vals hè, mijn tante had da voor mij meegenomen van op vakantie. Maar Real Madrid is mijn ploeg nie. En de Youssef is daar zot van.

Tekstfragment 2

goe

het debat

iedereen heeft die beelden waarschijnlijk wel gezien, misschien nie de avond zelf, maar zeker achteraf, in het nieuws, de dagen erna

Breidelman en de eerste minister

de verbijsterde presentator

hoe Breidelman zegt dat de massa-immigratie van de afgelopen dertig jaar enorm hoge kosten met zich heeft meegebracht. hij heeft het die avond over veel andere dingen gehad. Over de buitensporige salarissen van topmanagers, ambtenaren en politici, over onze maatschappij waarin steeds meer mensen zich ziek en uitgedoofd voelen. Maar achteraf ging het alleen maar over zijn uitspraken over massa-immigratie

“ 1 miljoen Belgen is immigrant of kind van een immigrant...we hebben buitenwijken in Brussel waar nagenoeg alleen immigranten wonen die afhankelijk zijn van uitkeringen. Bovendien zijn het milieus waar vrouwenonderdrukking en criminaliteit welig tieren.”

een van de debatleden staat op

ik weiger aan tafel te zitten met een racist

ik ben geen racist. ik haat racisten. daar zit trouwens mijn vrouw Sonya

hij wijst en daar zit ze.

Breidelmans mooie zwarte vrouw.

Ze lacht en ze zwaait.

ik zit naast haar. Een jongentje van zeventien. Met open mond staar ik naar de camera.

de man twijfelt. Hij schuift zijn stoel achteruit. Hij gaat terug aan tafel zitten.

een-nul

Breidelman kijkt in de camera en zegt

“ik vind het goed en redelijk dat België vluchtelingen opneemt en ik heb daar niets op tegen, natuurlijk niet. Ik zeg alleen maar dat die wijken langs het kanaal in Brussel waar negentig procent van de mensen leeft van een uitkering onze maatschappij erg veel geld kosten. Maar de kosten zijn nog niet eens het ergste. Het ergste is dat we de mensen die hier naartoe zijn gekomen zo slecht hebben opgevangen. We hebben

wel gezorgd dat ze een woning krijgen en televisie's en auto's en computers voor hun kinderen, maar we hebben ze niet echt deel laten worden van onze maatschappij, we hebben hen niet laten zien welke waarden en normen er in België gelden.”

de presentator is snel nu:

“Welke waarden en normen zijn dat dan?”

“Vrije meningsuiting, scheiding van kerk en staat, gelijkheid van man en vrouw dat zijn onze waarden, en ik vind dat daar niet aan te tornen valt. We beleven snel veranderende tijden, en veel migrantenjongeren hebben het daarbij extra moeilijk om hun plaats te vinden tussen de werelden van hun ouders en hun omgeving. Als wij die jongeren geen duidelijk kader aanbieden, zoeken ze heldere normen in de patriarchale plattelandscultuur van hun grootouders. En in veel gevallen de meest vrouwonvriendelijke godsdienst die er bestaat.”

“En welke godsdienst is dat dan?”

“De islam natuurlijk.”

de eerste minister wordt vuurrood.

“ik eis dat u uw verontschuldgingen nu meteen aanbiedt”

“dat zal ik doen als mannen en vrouwen samen mogen bidden in de moskee, als moslimvrouwen zich mogen kleden zoals ze willen, als ze recht hebben op een eigen leven en een eigen seksualiteit, als ze mogen trouwen met wie ze willen. Dan zal ik mijn excuses aanbieden.”

sommige mensen beginnen te applaudisseren, anderen staan verontwaardigd op, de presentator staat met zijn mond vol tanden. Het debat is afgelopen. Breidelman loopt heel rustig van het podium en komt naar ons toe. Hij en Sonya omhelzen elkaar stevig.

“We gaan naar huis,” zegt hij.

“Voor we onze laatste trein missen

Aanvullend lees- en kijkmateriaal

Hieronder vindt u een lijst van aanvullend lees-of kijkmateriaal, voor als u dieper zou willen ingaan op de thematieken die in *Ik ben geen racist* naar voren komen. Met dank aan de organisatie School zonder Racisme, die ons enkele bruikbare tips gaf voor het opstellen van de lesmap en onderstaande lijst.

Boeken:

Per Nilsson, *Ik ben geen racist*

Morton Rhue, *De golf*

Pim Fortuyn, *Tegen de islamisering van onze cultuur*

Maurits Berger, *Islam is een sinaasappel*

Robert Vuisjes, *Alleen maar nette mensen*

Dimitri Verhulst, *Problemski Hotel*

Tzvetan Todorov, *The fear of barbarians*

Brussel Anders Bekeken, een blik op multicultureel Brussel en haar achtergronden: informatie voor onderwijzers. (School zonder racisme)

De sluier opgelicht. (Te verkrijgen bij Steunpunt allochtone meisjes en vrouwen).

Internet

www.schoolzonderracisme.be

www.arabieren.be

Film

Entre les murs van Laurent Cantet (2008)

American History X van Tony Kaye (1998)

fABULEUS

“fABULEUS wil artistiek uitblinken, maar schuwt ook het experiment niet. Het werkt in de traditie van repertoireteksten en klassieke choreografische talen, maar demonstreert evengoed een grote honger naar vernieuwing. Met die mix bereikt fABULEUS een groot publiek.” (uit het Juryrapport Vlaamse CultuurPrijzen 2008)

fABULEUS wordt 15!

Al 15 jaar biedt fABULEUS jonge mensen een professioneel kader om theater- en dansproducties te maken. Jong theater- en danstalent - zowel jongeren als jongprofessionelen - en meer ervaren makers werken er samen. De creaties worden gepresenteerd aan een ruim publiek, met speciale aandacht voor jongeren en kinderen. Dat deze investering in jong talent wel degelijk rendeert, blijkt uit het intussen groot aantal jonge mensen die als speler, danser, maker, dramaturg of vormgever vanuit of via fABULEUS naar opleidingen en andere gezelschappen en culturele contexten in Vlaanderen, Nederland en daarbuiten zijn doorgestroomd. Maar even belangrijk vinden we de unieke ervaring die al deze jongeren opdoen, ook als die uiteindelijk niet tot een artistieke carrièrekeuze leidt. Op 15 jaar tijd creëerde fABULEUS in totaal meer dan zestig producties.

HISTORIEK IN 15 SLEUTELDATA

- 1995 Eerste officiële fABULEUS-productie *'t Barre Land*
- 1998 Eerste dansproductie *Ego Sublimo*
- 2000 *Meisje Niemand*, eerste productie in vorige thuisplek Molens van Orshoven
- 2000 Eerste jonge-makersproductie *Mijn benen zijn al lang maar de wereld staat op stelten*
- 2003 Eerste projectsubsidie dans van Vlaamse Gemeenschap voor *Eros Flux* en begin subsidies stad Leuven en provincie Vlaams-Brabant
- 2003 Lichtpuntprijs
- 2004 Projectsubsidie dans voor *Instant Karma* en theater voor *Johnnieboy*
- 2004 Projectsubsidie jeugd voor *Lilium*, inclusieproject
- 2004 Nominatie 1000Watt-prijs voor *Dromen hebben veters*, tevens openingsvoorstelling van Tweetaktfestival Utrecht
- 2005 Projectsubsidie theater voor *Wolfsroedel*

- 2005 Eerste nominatie Vlaamse CultuurPrijzen
November 2005: *fABULEUS* viert 10-jarig bestaan met livecompilatie.
- 2006 Start structurele subsidies van de Vlaamse Gemeenschap
- 2008 Tweede nominatie Vlaamse CultuurPrijzen, winnaar... Randi De Vlieghe; *We dance to forget* opent Tweetaktfestival 2008
- 2010 *fABULEUS* wordt Leuvens stadsgezelschap en verhuist naar het Openbaar Entrepot; *PITSEERS* speelt op Szene Bunte Wähne in Wenen

15 JAAR MAKERS EN ARTISTIEKE MEDEWERKERS

Alexandra Broeder, Alexandra Meijer, Andros Zins-Browne, Annelore Stubbe, Alexandre Lyra Leite, Benjamin Van Tourhout, Caroline D'Haese, Christophe Lequesne, Dirk De Lathauwer, Edith Goddeeris, Eelco Smits, Els Van Steenberghe, Filip Van Huffel, Goele Van Dijck, Gunther Samson, Ilythya de Lignière, Iris Bouche, Jef Van gestel, Jeroen Lenaerts, Joke Laureyns, Karolien Verlinden, Koen De Preter, Koen Monserez, Kwint Manshoven, Leen Roels, Lenneke Rasschaert, Maarten Van Ingelgem, Manolito Glas, Maria Ibarretxe, Marie-Ange Gillis, Marie-Anne Schotte, Martin Valcke, Michiel De Malsche, Mike Alvarez, Natascha Pire, Nico Sturm, Peter Anthonissen, Randi De Vlieghe, Roos Van Vlaenderen, Remco Vandamme, Ruth Bastiaensen, Ruth Joos, Sandy Williams, Sidi Larbi Cherkaoui, Sophie Beyne, Sofie Palmers, Stef Lernous, Steven Beersmans, Thomas Devens, Tom Struyf, Victor Peeters, Vital Schraenen, Viola Vandomme, Wanda Eyckerman, Wannas Deneer, e.v.a.

Op www.fabuleus.be vindt u nog veel meer informatie over producties, over medewerkers, over werkprocessen, foto's, blogs, lesmappen enzovoort.